

**დამოუკიდებელი ინსპექტორის
გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა**

ქ. თბილისი

2020 წლის 12 ოქტომბერი

**დისციპლინური საქმე №47/19
მოსამართლე --- მიმართ
დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტის შესახებ**

--- წარმომადგენლის, --- 2019 წლის 11 მარტის №-- საჩივრის საფუძველზე „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75⁵ - მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის და 75⁶ მუხლის შესაბამისად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ მოსამართლე --- მიმართ დაიწყო დისციპლინური სამართალწარმოება და წარმოდგენილი საჩივრის საფუძველიანობის წინასწარი შემოწმება.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის 2019 წლის 01 აპრილის №150/47-03 წერილით მოსამართლე --- ეცნობა №-- საჩივრის შემოსვლის და მის მიმართ დისციპლინური სამართალწარმოების დაწყების შესახებ. საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის 2019 წლის 25 აპრილის №195/47-03 წერილით განხორციელდა საქმის მასალების ასლების გამოთხოვა.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ დასკვნა მომზადდა 2019 წლის 31 მაისს.

1. საჩივრის ავტორის მიერ მითითებული გარემოებები:

1.1. საჩივრის ავტორის განმარტებით, მოსამართლემ საქმეზე მიიღო დაუსაბუთებელი, უკანონო გადაწყვეტილება.

1.2. გარდა ამისა, --- უსაფუძვლოდ გააჭიანურა საქმის განხილვა.

2. საჩივრის საფუძველიანობის წინასწარი შემოწმების და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები:

2.1. 2017 წლის 07 ივლისს --- წარმომადგენელმა, --- სარჩელით მიმართა --- საქალაქო სასამართლოს - --- მიმართ და მოითხოვა, მიყენებული ზიანის ანაზღაურება (-- ლარის ოდენობით). საქმე განსახილველად გადაეცა მოსამართლე ---.

მოპასუხეს სარჩელი ჩაბარდა 2017 წლის 04 აგვისტოს. მან სასამართლოს შესაგებელი წარუდგინა 2017 წლის 07 აგვისტოს, რომლითაც არ დაეთანხმა სასარჩელო მოთხოვნას. აღნიშნულ შესაგებელში მხარემ ასევე ითხოვა, რომ საქმისათვის მოსამზადებლად სჭირდებოდა გარკვეული დრო (საქმე ეხებოდა

საერთაშორისო ტრანზაქციებს) და შემდგომ, შესაგებელს კიდევ ერთხელ წარმოადგენდა, სადაც დააზუსტებდა საკუთარ პოზიციას.

2017 წლის 09 ოქტომბერს საქმე განსახილველად გადაეცა მოსამართლე -- --.

2017 წლის 07 დეკემბერს -- -- წარმომადგენელმა განცხადებით მიმართა სასამართლოს და აღნიშნა, რომ საქმეზე თითქმის 07 თვის მანძილზე არ იყო ჩატარებული არანაირი საპროცესო მოქმედება და ითხოვა, საქმის განხილვის დაჩქარება (სასამართლო სხდომის ჩანიშვნა).

2017 წლის 18 დეკემბერს მოპასუხემ კიდევ ერთხელ წარმოადგინა შესაგებელი. აღნიშნულ შესაგებელზე მოსარჩელემ თავისი მოსაზრება (წერილობით) წარმოადგინა 2017 წლის 28 დეკემბერს. 2018 წლის 26 თებერვალს მოსარჩელემ სასამართლოს წარუდგინა დოკუმენტები, რომლებსაც მისი მოსაზრებით არსებითი მნიშვნელობა ჰქონდა საქმის განხილვის თვალსაზრისით და მოითხოვა, მათი საქმეზე მტკიცებულებად დართვა.

2018 წლის 06 მარტს -- -- წარმომადგენელმა კიდევ ერთი განცხადებით მიმართა სასამართლოს და აღნიშნა, რომ მისი აზრით, საქმე უკვე სათანადოდ იყო მომზადებული და ითხოვა, საქმის განხილვის დაჩქარება (სასამართლო სხდომის ჩანიშვნა).

2018 წლის 17 სექტემბერს -- -- წარმომადგენელმა -- -- განცხადებით მიმართა მოსამართლე -- -- და იმის გათვალისწინებით, რომ საქმეზე არ იყო ჩატარებული არც ერთი სხდომა, მოითხოვა საქმის განხილვის დაჩქარება.

2018 წლის 24 სექტემბრის განჩინებით საქმეზე მოსამზადებელი სხდომა დაინიშნა 2018 წლის 04 ოქტომბერს. საქმეზე მოსამზადებელი სხდომები ჩატარდა 2018 წლის 04 და 25 ოქტომბერს და 12 ნოემბერს. 2018 წლის 12 ნოემბრის სხდომაზე მოსამართლემ ჩათვალა, რომ საქმე მომზადებული იყო და მიიღო განჩინება მიმდინარე სხდომის მთავარ სხდომაში გადაზრდის თაობაზე. იმავე სხდომაზე, გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილის გამოცხადება გადაიდო 2018 წლის 22 ნოემბერს.

2018 წლის 22 ნოემბრის გადაწყვეტილებით -- -- სარჩელი მოპასუხე -- -- მიმართ, ზიანის სახით -- -- ევროს ეკვივალენტის ლარში დაკისრების თაობაზე არ დაკმაყოფილდა.

2018 წლის 19 დეკემბერს მოპასუხის წარმომადგენელმა განცხადებით მიმართა მოსამართლე -- -- და აღნიშნა, რომ ის არ ესწრებოდა გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილის გამოცხადებას, თუმცა ვებგვერდზე გაეცნო მის შინაარსს. სასამართლოს არ ჰქონდა ნამსჯელი იურიდიული მომსახურების თანხის -- -- დაკისრების თაობაზე და შესაბამისად, მოპასუხის წარმომადგენელი ითხოვდა ამ საკითხზე დამატებითი გადაწყვეტილების მიღებას.

2018 წლის 20 დეკემბერს -- -- წარმომადგენელმა სააპელაციო წესით გაასაჩივრა 2018 წლის 22 ნოემბრის გადაწყვეტილება.

2019 წლის 08 იანვარის დამატებითი გადაწყვეტილებით მოსამართლე -- -- დააკმაყოფილა მოპასუხის შუამდგომლობა და იურიდიული მომსახურების ხარჯები, -- -- ოდენობით დააკისრა -- --. აღნიშნული გადაწყვეტილება 2019 წლის 22 თებერვალს -- -- წარმომადგენელმა გაასაჩივრა სააპელაციო წესით.

საქმე სააპელაციო სასამართლოში გადაგზავნილ იქნა 2019 წლის 04 მარტს. 2019 წლის 21 მარტის განჩინებით სააპელაციო საჩივარი მიღებულ იქნა წარმოებაში (მოსამართლე -- -- /საქმის განხილვა მეორე ინსტანციის სასამართლოში წინამდებარე დასკვნის მომზადების დროისათვის არ დასრულებულა).

2.2. 2017 წლის სტატისტიკური მონაცემების მიხედვით, მოსამართლე -- -- განსახილველად გადაცემული ჰქონდა 439 საქმე, საიდანაც დაასრულა 252 საქმის განხილვა (57.40%); 2018 წლის 09 თვის

(იანვარი-აგვისტო) მონაცემების მიხედვით, კი გადაცემული ჰქონდა 295 საქმე, საიდანაც დაასრულა 201 საქმის განხილვა (68.13%).

3. დამოუკიდებელი ინსპექტორის 2019 წლის 31 მაისის დასკვნა:

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-2 პუნქტი განსაზღვრავს მოსამართლის დისციპლინური გადაცდომის სახეებს (2020 წლის 1 იანვრამდე მოქმედი რედაქცია). იმისათვის, რომ დადგინდეს ჰქონდა თუ არა ადგილი მოსამართლის მიერ შესაბამისი გადაცდომის ჩადენის ფაქტს საჭიროა სამართლებრივი შეფასება მივცეთ მოცემულ საქმეზე დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებებს და შევავსოთ კონკრეტული ფაქტები შეიცავენ თუ არა დისციპლინური გადაცდომის ნიშნებს.

ყურადღება უნდა გამახვილდეს იმ გარემოებაზე, რომ საქართველოს კონსტიტუციის 63-ე მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, არავის არა აქვს უფლება მოსთხოვოს მოსამართლეს ანგარიში კონკრეტულ საქმეზე. „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის მე-7 მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, მოსამართლე თავის საქმიანობაში დამოუკიდებელია. მოსამართლე ფაქტობრივ გარემოებებს აფასებს და გადაწყვეტილებებს იღებს მხოლოდ საქართველოს კონსტიტუციის, საერთაშორისო სამართლის საყოველთაოდ აღიარებული პრინციპებისა და ნორმების, სხვა კანონების შესაბამისად და თავისი შინაგანი რწმენის საფუძველზე. „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹⁰ მუხლის მე-5 პუნქტის თანახმად, დისციპლინური სამართალწარმოების დროს დაუშვებელია მოსამართლის მიერ გამოტანილი აქტების კანონიერებაზე ზედამხედველობა.

ამდენად, არსებული ფაქტობრივი გარემოებების სამართლებრივი შეფასება შესაძლებელია მხოლოდ იმ თვალსაზრისით, თუ რამდენად მოქმედებდა მოსამართლე არსებული კანონმდებლობის ფარგლებში.

იმავე კოდექსის 105-ე მუხლის შესაბამისად, „სასამართლოსთვის არანაირ მტკიცებულებას არ აქვს წინასწარ დადგენილი ძალა.“ მოსამართლე მხოლოდ „შინაგანი რწმენით“ აფასებს წარმოდგენილ მტკიცებულებებს და მოსაზრებებს, რომლებიც საფუძველად უდევს მის „შინაგან რწმენას“, ასახავს გადაწყვეტილებაში (განჩინებაში).

ამდენად, მოსამართლე -- -- გადაწყვეტილების მიღებისას, მოქმედებდა მისთვის საპროცესო კანონმდებლობით მინიჭებული უფლებამოსილების ფარგლებში. შესაბამისად, დამოუკიდებელი ინსპექტორი არ არის უფლებამოსილი იმსჯელოს, მოსამართლეთა მიერ თავისი შინაგანი რწმენის საფუძველზე მტკიცებულებათა შეფასების შედეგად გამოტანილი გადაწყვეტილების/განჩინების კანონიერებაზე. გადაწყვეტილების ამ მხრივ შეფასება და შესაბამისი გადაწყვეტილების მიღება მხოლოდ სასამართლოს კომპეტენციას წარმოადგენს.

4. საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ გადაწყვეტილების მიღების სამართლებრივი საფუძველები:

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის თანახმად, დისციპლინურ გადაცდომად შეიძლება მიჩნეულ იქნეს მხოლოდ ისეთი ქმედება, რომელიც „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-8 პუნქტშია მოცემული (2020 წლის 1 იანვრიდან მოქმედი რედაქცია).

საქართველოს კონსტიტუციის 59-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, საქართველოში მართლმსაჯულებას საერთო სასამართლოები ახორციელებენ. მართლმსაჯულების განხორციელება, თავისთავად, გადაწყვეტილებათა გამოტანასაც გულისხმობს. მხარეთა მოთხოვნების მართებულობასა და კანონიერებას სასამართლო წყვეტს და მხარე რომ სასამართლოს გადაწყვეტილებას არ ეთანხმება არ ნიშნავს რომ გადაწყვეტილება არაკანონიერია.

მართლმსაჯულების განხორციელების უფლებამოსილება აქვს მხოლოდ მოსამართლეს კანონით დადგენილი წესით, ხოლო მოსამართლის მიერ მიღებული გადაწყვეტილების გადასინჯვის უფლებამოსილება ზემდგომი ინსტანციის სასამართლოს კომპეტენციას წარმოადგენს.

„მოსამართლის მიერ მიღებული გადაწყვეტილება არ შეიძლება იყოს გადასინჯვის საგანი, გარდა გასაჩივრების ტრადიციული პროცედურისა“ (ალექსანდრე ვოლკოვი უკრაინის წინააღმდეგ §80). დისციპლინური სამართალწარმოების ჭრილში, დამოუკიდებელი ინსპექტორი ვერ იმსჯელებს მოსამართლის მიერ მიღებული განჩინება/გადაწყვეტილების კანონიერებაზე, ვინაიდან დამოუკიდებელი ინსპექტორის სამსახური არ წარმოადგენს სასამართლოს ზემდგომ ინსტანციას, რომელსაც შეუძლია გააუქმოს/შეცვალოს გადაწყვეტილება.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის 2019 წლის 31 მაისის დასკვნით დადგინდა, რომ -- -- წარმომადგენლის, -- -- საჩივრის საფუძვლიანობის წინასწარი შემოწმების და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები არ შეიცავს მოსამართლე -- -- მიერ „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-8 პუნქტით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ნიშნებს.

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹² მუხლის პირველი პუნქტის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორი იღებს დასაბუთებულ გადაწყვეტილებას მოსამართლის მიმართ დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტის შესახებ, თუ საჩივარი ეხება მოსამართლის მიერ გამოტანილი აქტის კანონიერებას (2020 წლის 1 იანვრიდან მოქმედი რედაქცია).

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, დამოუკიდებელმა ინსპექტორმა იხელმძღვანელა „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹⁰ მუხლის მე-5 პუნქტით, 75¹² მუხლის პირველი პუნქტის „დ“ ქვეპუნქტით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა :

-- -- წარმომადგენლის, №-- საჩივარზე შეწყდეს დისციპლინური სამართალწარმოება მოსამართლე -- -- მიმართ კანონიერების ნაწილში.

ზურაბ აზნაურაშვილი

დამოუკიდებელი ინსპექტორი